
PRZYDZIERŻAWAĆ SIĘ (2) *vb impf*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze a pochylone, drugie jasne.

[*inf* przydzierżawać się. ◊ *praes 1 pl* przydzierżawamy się.] ◊ *praet 3 sg m* przydzierżawał się (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Towarzyszyć komuś nie odstępując go, wiązać się z kimś [kogo (G)] (2)* : wygnany będąc do Egiptu fzedł [Solon], potym się krola Lidowkiego przydzierżawał, od tąd potim brał się do Siciliei *BielŻyw* 5.

W przeciwstawieniu: »porzucić ... przydzierżawać się« (1): w krothkim czásu porzucił ją [Król Kazimierz żonę Adelajdę] á miłofnic się przydzierżawał *BielKron* 374v.

2. [*Postępować według czegoś, przestrzegać [czego]*]: Przetoż nie poddawamy się pod władzą grzechu/ ále przydzierżawamy posłufzeństwą Oycá niebieskiego/ ítrzegąc łáfki iego *GilPos* 149.

W przeciwstawieniu: »odstępować ... przydzierżawać się«: A nákrótce/ potrzebá nam záfwe złego odstępować á dobrego się przydzierżawać. *GilPos* 76v.]

Formacje współrdzenne cf DZIERŻEĆ.